

Порядок реагування та доведення випадків булінгу в освітньому закладі

Закон України «Про освіту» доповнено пунктом, яким передбачено, що булінг (цькування) це діяння (дії або бездіяльність) учасників освітнього процесу, які полягають у психологічному, фізичному, економічному, сексуальному насильстві, у тому числі із застосуванням засобів електронних комунікацій, що вчиняються стосовно малолітньої чи неповнолітньої особи та (або) такою особою стосовно інших учасників освітнього процесу, внаслідок чого могла бути чи була заподіяна шкода психічному або фізичному здоров'ю потерпілого.

Типовими ознаками булінгу (цькування) є:

- систематичність (повторюваність) діяння;
- наявність сторін – кривдник (булер), потерпілий (жертва булінгу),
- спостерігачі (за наявності);
- дії або бездіяльність кривдника, наслідком яких є заподіяння психічної та/або фізичної шкоди, приниження, страх, тривога, підпорядкування потерпілого інтересам кривдника, та/або спричинення соціальної ізоляції потерпілого.

1. Учні та вчителі зобов'язані повідомляти керівництву школи про випадки цькування, якщо вони були його безпосередніми свідками чи про які отримали достовірну інформацію.

2. Письмові заяви про випадки цькування подаються керівнику школи. Саме він має видавати рішення про проведення подальшого розслідування. Після цього керівник навчального закладу має скликати комісію з розгляду випадків булінгу. Але саме ця комісія ухвалюватиме рішення за результатами розслідування та вживатиме заходів реагування.

3. Сайт школи має містити інформацію про те, який порядок подання, розгляду та реагування на заяви про доведені випадки булінгу.

4. Директор школи обов'язково має повідомити про випадки булінгу в уповноважені підрозділи Національної поліції та службу в справах дітей.

5. Якщо керівник школи жодним чином не реагує на випадки булінгу, скарги слід передати засновнику навчального закладу. Тобто в управління освіти, якщо це державний заклад. Якщо й це не допомогло, батьки можуть звернутися до Національної поліції.